

**Patrimoine
littéraire**

**Literair
erfgoed**

DE EZEL – DE PAUW

A.M.J. Ryckelynck

Cercle Andries Steven Kring

Adrien Michel Joseph Ryckelynck est né à Bollezele le 13 juin 1889. Il fut vicaire à Bollezele, Steenbecque, Bergues-Saint-Winoc et curé à Saint-Momelin, où il mourut en 1951. Il a écrit quatorze comédies, dont cinq ont été imprimées.

Adrien Michel Joseph Ryckelynck werd in Bollezele geboren op 13 juni 1889. Hij was kapeiaan in Bollezele, Steenbeke, Sint-Winoksbergen en pastoor te Oudmunster (Sint-Momelijjn), waar hij sterft in 1951. Hij schreef veertien blijspelen waarvan er een vijftal werden gedrukt.

De ezel	3
De pauw	10

Première impression : 1932
Réédition numérique: 2023
Documentation : Mark Ingelaere d'après les archives de Cyriel Moeyaert
Numérisation : Gilbert Allemeesch
Numéro 12 de la série "Patrimoine littéraire"

Eerste druk: 1932
Digitale heruitgave: 2023
Documentatie: Mark Ingelaere uit archief Cyriel Moeyaert
Digitalisering: Gilbert Allemeesch
Nummer 12 in de reeks 'Literair erfgoed'

Cercle Andries Steven Kring

DE EZEL

Blijspel

in

twee

bedrijven

A.M.J. RYCKELYNCK
KAPELAAN TE BERGEN

DE EZEL

Blijspel in twee bedrijven

door

A.M.J. RYCKELYNCK

Kapelaan te Bergen

_____

Spelers:

SIES

SIESKA

MANCHE, paardenmakelaar

VREDERECHTER

EERSTE BEDRIJF

(SIES EN SIESKA)

Boer Sies draagt een zak rond zijn heup en een pullemuts. Sieska, zijn vrouw, is preus opgeschikt en maakt eer van een schoon huis. Zij draait met een stok in het roomvat. De plaats vertoont een keuken.

SIESKA. - 't Is jammer, dat je hier niets kuisch kan krijgen.

SIES. -- Wat hapert er nu?

SIESKA. - Bekijkt dat roomvat! 't Staat recht van 't haar! (Ze trekt den stok uit, vol room met haar beplakt. Ze houdt dien onder zijn neus). Da, gij den uil, kijkt een keer!

SIES. -- 'k Zie room, maar geen haar!

SIESKA. -- Kijkt nog beter, gij blinde meeze!

SIES. -- Ja, maar ik kan niet helpen dat de koen haar dragen op hun rek. Weet je wat? Ik ga ze laten scheren. De vrouwen snijden wel hun haar af en scheren hun nek. Waarom mogen de koetjes ook niet in de mode zijn?

SIESKA. -- Zwijg zeer, gij den zot!

SIES. -- Hoor hier, vrouwtje, doe het anders ! Ga na Timmermans te Bergen, je weet „In den Bergenaar", en koop een zeven.

SIESKA. - Ja maar, het zou niet baten! Het geheele huis vliegt vol haar en 't is al zoo lang dat het duurt. Hoor. Verkoop den ezel: die vuile beest is de oorzaak van alles. Hij draait den keren en laat overal zijn haar vliegen met de wind. Zie, de geheele kuip is vol.

SIES. -- Dat is geen ezelhaar; dat komt van de koen.

SIESKA. - Je zijt stekeblind, blind gelijk een mol! Je ziet heel wel dat het grijs haar is van een oud ezel. Siesje lief, ik ken maar een middel: verkoop dien dom ezel en span een paard in, om te keren.

SIES. - Hebben de paarden geen haar?

SIESKA. -- Laat me toen een moteur à gaz pauvre kopen!

SIES. - Hoe naamt je dat?

SIESKA. - Of verstaat je dat niet, neem d'electriciteit. De Béthunoise komt in de streek. De boeren vergaren hier en daar om d'électrification des campagnes in te voeren. Waarom zouden wij niet mede doen?

SIES. -- Wel, wel, vrouwtje, je zijt geleerd tot uw teên. Ja maar, 't is al licht gezeid: 't zijn al nieuwe onkosten.

SIESKA. - Wat een beslag! Houd op van smokkelen en smoren! Je zijt altijd bij de bazinne "In het Tonnetje" en je zoudt nu spreken van onkosten! Daar zijn noodige onkosten, die geld inbrengen en 't leven verschoonen. Gij, je boert juist gelijk over 200 jaar. Moet je niet voorwaarts gaan? Bekijkt uw gebeurs. Piet Kaffoor, Karel Verlinde, Friek Andjoen en Stijn Erkelbout. Dat zijn mannen! Ga op hun hof: je ziet daar electriciteit en force motrice.

SIES. - Och, je breekt mijn hoofd met al uw Fransch. Je weet wel dat ik daarmede niet weg kan.

SIESKA. - Je zijt wel getrouwd in 't Fransch!

SIES. - Ja, door een pastoor in de nieuwe mode.

SIESKA. - Hoe? Gaatje nu kwaad zeggen van de geestelijken ter oorzaak van een bot ezel ?

SIES. - Wat beschikt je te doen met de schamel beest?

SIESKA. -- 't Best ware die te verkopen.

SIES. -- Die ezel is oud en versleten.

SIESKA. -- Reden te meer !

SIES. - Aan wien?

SIESKA. - Aan wien verkopen de boeren hun krepel paarden?

SIES. - Nu, 'k laat je doen. Je gaat woensdag na Bollezeele markt: spreek ervan tegen Ko Manche, den makelaar.

TWEEDE BEDRIJF

(Manche, de paardenmakelaar, en Sies, op zijn zondagsch,
staan voor den vrederechter.)

SIES. - Mijn vrouw, Mijnheer, moest gaan na Bollezeele markt om den ezel te verkopen aan Manche daar.

MANCHE. -- Ik ben groot genoeg om gezien te worden. 't Is niet noodig, dat je mij toogt met de vingers.

RECHTER. - Waarom ging ze niet, gelijk zij beschikt was?

SIES. -- Ze was gepakt van 't fleuresijn, Mijnheer.

RECHTER. -- Drinkt ze?

SIES. -- Gelijk ik en gij, Mijnheer.

RECHTER. - Gelijk gij, dat kan zijn. Gelijk ik, 't is te weten. Nu dan, ze zat met fleuresijn ?

SIES. -- Ja, Mijnheer. Wij wonen op een koud hoek, in een trekgat: 't is een klijtachtig bult.

RECHTER. -- Ja, 'k versta dat: ze konde niet gaan.

SIES. - Neen. Ik moest die karweie doen.

RECHTER. – Verklaar me nu eens hoe dat alles gebeurd is.

SIES. - Ik ging dan te voet...

RECHTER. – Waarom niet op uw ezel?

SIES. – Zijn haar ging de boter vuil maken.

RECHTER. – Je moest kammen.

SIES. – Ik ben al genoeg gekamd t' huis. Mijn wijf schreeuwt altijd dat de boterkuip vol haar is. Hoe zou het gaan moest ik mijn ezel kammen? Ik stapte dan naar den Haneberg om den trein te nemen. Te Bollezeelestatie kwam ik wat kennissen tegen en wij dronken altegaar kaffee met droppels. Ik naarsde van de markt, om Manche te zoeken, en gelijk het nogal koud was, kroop ik "In den Strooien Haan" binnen om een genevertje te pakken.

RECHTER. – Gij schijnt veel kas te maken van hanen?

SIES. – Ja ‘k, Mijnheer, ik doe mede met de haanvechters en ik voois voor een Haene.

RECHTER. – Geen politiek hier! Zeg nu, hoeveel droppels hebt gij gedronken in den Strooien Haan?

SIES. – Mijnheer, je gaat een boer zijn kunsten afvragen!

RECHTER. – Ja, maar ik zou gaarne weten of je niet bewaaien was, toen je bij Manche rocht.

SIES. – Het schijnt me dat gij gaarne van pinten en kannen spreekt. Zoudt je misschien ook opperwaarts kijken! Men is niet vet met de muren te lekken, niet waar, Mijnheer!

RECHTER. – François Vanderlinden, vergeet niet dat gij voor de wet staat. Uw proces is al slecht genoeg, je moet het niet erger maken. Waar hebt je Manche tegengekomen?

SIES. – Bij den kerksteen. Daar ben ik met Manche akkoord gerocht.

MANCHE. – En daar hebt je mij bedrogen, gij valieze!

SIES. – En daar heb je mij gekuld, gij deugniet! Op mijn eerwoord...

MANCHE. – Ik geef geen spuig voor uw eer!

SIES. – En ik geen mijte voor de uw!

RECHTER. – Vertel nu kort en klaar, Sies, wat er gebeurd is.

SIES. – Mijnheer, ik zei: “Manche, ik heb één ezel te verkopen”.

MANCHE. – Eerst leugen! Hij had er twee.

SIES. – Wie is de tweede ezel?

MANCHE. – Gij!

RECHTER. – Zoetjes! Geen zottigheden hier! Je staat voor de wet.

SIES. (verstoord) – Ik zei dan dat ik geen ezel was... (Rechter en Manche lachen dat ze kraaien)... ik wil zeggen dat ik geen ezel had.

MANCHE. – Let op, Siesje! Van welken ezel spreek je! Van dien die verkocht was? Van dien die gehouden was?

RECHTER. – Laat je niet daarin draaien, Sies. Zeg de zuivere waarheid.

SIES. – Om kort te zijn, ik beweer dat ik mijn ezel verkocht heb voor 500 Frank. Vandaag wil Manche die beest opsteken. Ik zou ze moeten wedernemen en het geld afleggen. Er bestaan daarom hoegenaamd geen reden, Mijnheer de Vrederechter.

MANCHE. – Mijnheer, Sies heeft me bedrogen. Hij hield me staande dat zijn ezel goud liet vallen en ik bevonden dat het een louk vuil leugen is.

SIES. – Goud! ‘k Heb dat nooit van mijn leven gezeid!

MANCHE. - Mijnheer, mijn boertje is wat kort van memorie! Lees als 't U belieft, dit papier-
tje, dat wij met tweën geteekend hebben.

RECHTER. (leest) – Je soussigné, François Vanderlinden, certifie que l'âne que je vends à M.
Manche laisse tomber de l'or... Sies, is dat uw geschrift ?

SIES. – Neen, Mijnheer, Mijn vrouw heeft het opgesteld en ik heb dat papier onderteekend.
Maar daar is geen spraak van goud...

RECHTER. – "Or" is "Goud".

SIES. - Vergiffenis, Mijnheer, 't is haar. Sieska kloeg dat die ezel haar liet vallen in het room-
vat en in de kuip en daarom wilde zij hem verkopen.

MANCHE. – Maar dat "haar" meent "cheveux" in 't Fransch. Je zijt nog dommer dan uw ezel.

SIES. – Och! 't Is nog een toer van mijn wijf! Ze wil geen Vlaamsch meer kennen en ze
spreekt altijd Fransch met haar daarop.

Bergen - Imp. Barbez-Denys

DE PAUW

Blijspel

in

Drie

Tooneelen

A.M.J. RYCKELYNCK
Kapelaan te Bergen

DE PAUW

BLIJSPEL IN DRIE TOONEELEN

door

A.M.J. RYCKELYNCK

Kapelaan te Bergen

Speelers:

Mijnheer HERMAN, zeer hoogmoedig

STEPHAN, zijn knecht

Een Briefdrager

EERSTE TOONEEL

(Mijnheer Herman en zijn knecht, Gerucht).

- Herman *(bij de stove of aan tafel gezeten, een boek lezende)*
roept -- Stephan, Stephan!
- Stephan *zijn knecht antwoordt niet*
- Herman *kwelijk gezind, roept op nieuw:* - Stephan! Stephan!
- Stephan - Wat nu?
- Herman - Haast u, daar wordt geklopt.
- Stephan - 'k hoor niet. De mis moet begonnen zijn.
- Herman - 't is hier aan de deur, en niet op de toren van de kerk dat men geklopt heeft.
- Stephan - Een minuut.
- Herman - Komt recht uit beneden.
- Stephan - Ja 'k Mijnheer, een halve minuut.
- Herman *op distels* – Indien men het zou gedogen, hij zoude den heelen dag slapen.
- Stephan *binnen komende* – Ik was zo gerust...
- Herman - Ja te gerust, om wel te zijn.
- Stephan - Ja 'k was zo gerust als gij me wakker gemaakt hebt. 't spijt me stijf. *(Hij vrijft zijn oogen).*
- Herman - Ga rap zien wie daar is.
- Stephan - Waar, Mijnheer?
- Herman - Aan de deur zeker.
- Stephan - Gij spraakt toen van de toren van de kerk.
- Herman - Zwijg toch om de liefde Gods, gij slaapt nog. Kijkt aan de deur.
- Stephan - Dat is hier entwat met die deur: 't is gelijk 't zoude de deur van den hemel zijn. *(Hij trekt de deur open)* geen duivel te zien!
- Herman - 'k geloof 't wel, zijn er duivels aan de deur van den hemel? Boven dien hij is waarschijnlijk weg.

- Stephan - Wie, de duivel?
- Herman - Maar neen, de briefdrager...
- Stephan - 'is er daar een briefkas. (*Hij toogt met zijn hoofd de briefkas die aan de deur is*), (*met eens hij geeuwt deerlijk*).
- Herman - En eene brede in uwen mond.
- Stephan - Is 't mijne schuld indien ik slaapchtig ben? wij kunnen nooit gaan slapen voor tien uren. Mijnheer, gij neemt reis op reis aan, en d'eene is nog niet voldaan, gij peist al op een andere. 't is gelijk alledagsche, gedurige koortsen.
- Herman - Die zaak gaat mij aan.
- Stephan - Zeker, maar het bereiden van uwe kleers en van uw reis-tuig gaat mij aan en geeft deerlijk veel werk. Gister avond, 'k was nog bezig middernacht met uw auto te kuischen, lijk het op die uur schrikkelijk koud en vochtig weder was...
- Herman - Je was in het drooge onder het afdak.
- Stephan - 'k vrees het fleureçijn op een nieuw in de heupen te krijgen. Wie zal toen mij bezorgen gij hebt den tijd niet! den geneesheer en den apotheker betalen, ik heb het geld niet. Wat win ik hier ? weinig!
- Herman - Is dat weinig twee honderd franks maandelijks.
- Stephan - Zou Mijnheer zoveel niet verteren dagelijks?
- Herman - 't zijn mijn zaken.
- Stephan - 'k wil 't wel verstaan, maar als ik zie dat Mijnheeres geld voort gaat in de betaling van olie, pneus en in de vernieuwing van reis-tuig noodig of niet, mag ik niet mijn recht-veêrdige zaken voor stellen?
- Herman - Zou 'k nu rechten om uit te gaan aan mijn knecht moeten betalen? Hola! kerel, zoo niet niemand zal mij beletten van te reizen.
- Stephan - Mijnheer wil dan mijn goede reden niet aanveerden, en onmenschelijk wegens zijn knecht zijn, en dat om zich te toogen, om gezien te zijn. Ah! de Pauw! (*ter zijde*).
- Herman - Ik zal een keer te meer uitgaan en deze morgen rechtuit. Er is een plechtige lijkdienst vandaag in de kerk van het H. Hert te Bulscamp om de ziele lafenisse van Vrouw Maria-José van den Wijngaerd, weduwe van Heer Joseph Delaere. 'k wil er zijn. (*Dit hoogmoedig gezeid*).
- Stephan - Hoe! is zij dood?
- Herman - Zeker! aangezien dat ik aan de begraving gaan zal. Daar zullen vele menschen tegenwoordig zijn, de gazetten zullen met hunne namen vervuld zijn....

- Stephan - De gazetten zijn nu oprechte jaar-boeken, men is er daarin met zijn naam, zijn voornaam, zijn toenaam, zijn bijnaam....
- Herman - En waarom niet nog zijn schimpnaam...
- Stephan - 't gaat komen. Wat doet men niet om zich te laten kennen! Op den anderen dag ik las in een gazet de naam van den Heer Vanwaetermeulen, Voorzitter van de vrienden van den Haenberg. Een keer daar voor, dezen heer was genoemd: Voorzitter van de gaai-schutters. Nog van te voren: Commandant van de spuitgasten....
- Herman - 't was misschien in de voorvallende gelegenheden van de vergaderingen van deze heerlijke societeiten. Volgens de dag, moet men het kled veranderen! 't Is daarin, peis ik, gelijk in de kerkelijke diensten.
- Stephan - Nu, nu, mijnheer, gij hebt geen doodbrief ontvangen?
- Herman - 't is gelijk.
- Stephan - Men verwacht u niet.
- Herman - 't en maakt niet.
- Stephan - Ik ook had dat niet verwacht: 't zijn nog eenige zaken te doen...
- Herman - Gij doet ze.
- Stephan - En op welk uur zullen wij voortgaan?
- Herman - Bij twee uren. Op een zulken schoonen morgen, 't zal een goede wandeling zijn.
- Stephan - Gij gaat het zien! De wegen zijn slecht en lastig: de regen dezen nacht heeft ze moeielijk gemaakt.
- Herman - Hoe weet gij dat, aangezien dat gij maar opgestaan zijt?
- Stephan - Mijnheer heft al vergeten dat 'k nog middernacht bezig was met te werken voor hem.
- Herman - Gij hebt gedaan het geene gij moeste doen, en nog, gij hebt niet gedaan...
- Stephan - Nu te midder-nacht 't regende dat het goot lijk melken.
- Herman - 't was beter toen of nu.
- Stephan - *(ter zijde)* Pietje Contrarie... *(aan den heer)*. En zeggen dat uw auto nu zoo schoon gereed lijk om aan een bruiloft te gaan, zal moeten door het slijk en de moeze loopen, en op een nieuw mij deerlijk veel werk geven.
- Herman - Gij houdt meer, geloof 'k, aan een bruiloft of aan het werk...
- Staphan - En of aan een begraving... 'k geloof, dat wij op dat punt gelijk peizen.

Herman - 'k heb den tijd niet om met u langer te redeneeren, ziet of alles gereed is...

Stephan - 'k zeg van neen...

Herman - Haast u, kleed u gauw. Voor dat, breng mijn ontzuivering aan.
(Stephan brengt brood, koffie, melk, boter, een telloor, een schotel...)
Gaaf zien.... *(De heer gaat zelf zien in de brief-kas. Er zijn gazetten en brieven, maar geen dood-brief.)*

TWEEDE TOONEEL.

(Mijnheer Herman en zijn knecht Stephan)

- Herman   *bellende. (Niemand komt op) (bellende op een nieuw) – Stephan. Stephan.*
- Stephan   - 'k kom, een seconde.
- Herman   - *(ter zijde)* Stephan kan te minste tellen: toen hij vroeg eene minuut, en daar na een halve minuut, en nu een seconde. 't is nog te weten of hij komt...
(Hij wacht) Stephan! Stephan!
- Stephan   - Een halve seconde.
- Herman   - *(ter zijde)* Gij zoudt zeggen dat hij 't gehoord heeft. *(Aan Stephan)* Breng mijn kleed.
- Stephan   - Uw kleed?
- Herman   - Ja. *(Ter zijde)*. Hij doet mij twee keeren zeggen uit vrees dat men hem zal bedriegen en om dat hij onnoodig weder zou moeten gaan. Hij gaat niet te veel doen.
Wat voor een schildpad? *(Aan Stephan die niet gauw opkomt)*. Moet 't nog gemaakt zijn?
- Stephan   - Hier is 't, Mijnheer. *(Hij komt al lopen)*.
- Herman   - Is 't nieuw? *(Hij bekijkt het op een belachelijke wijze, zijn hoofd draait te rechter en te linker hand over het kleed)*.
- Stephan   - Ja 't, Mijnheer.
- Herman   - Laat mij het bezien en passen.
- Stephan   - Hebt ge geen spiegel noodig om u daarin te zien?
- Herman   - Gij zult dat zelf zien, Stephan. Pas het mij: ziet hoe het mij gaat, zijn de mouwen niet te lang of te breed gemaakt? *('t kleed is inderdaad belachelijk gemaakt)*.
- Stephan   - Neen, men draagt ze nu groot.
- Herman   - Spant 't kleed niet te veel?
- Stephan   - Spannen! nu! maar 't is de mode van 't alzo te dragen.
- Herman   - Ja, 't is de mode: gelooft gij de kleermakers die heeren vinden op hun werk nooit entwat te zeggen. *(Hij tast in de beurzen)*. Och! ze zijn diep.

- Stephan - Te beter: gij zijt hard van 't geld: 't gaat wel te passe komen. Geheel 't kleed gaat en staat u uitnemende wel: gij zijt nooit beter gekleed geweest.
- Herman - 'k geloof 't wel: 'k had gezeid aan den kleermaker: "Pas op, dit is het laatste werk dat gij voor mij zult maken, indien gij mist". Hij heeft gevreesd. 't schijnt mij, dat het me nijpt onder d'oksels?
- Stephan - Ik heb al aan Mijnheer gezeid dat zijn kleed is naar de tegenwoordige mode.
- Herman - Gelooft dat.
- Stephan - Gij moogt me geloven: gij kunt van dit kleed niet klagen. Wilt gij nochtans dat de kleermaker weder komt?
- Herman - Neen, neen.
- Stephan *schijnende weg te gaan* - 'k zal hem halen.
- Herman - Neen, men gaat later zien. De kleermaker is misschien niet t'huis, en hij zal waarschijnlijk geen anderen zin daarin hebben of gister avond.
- Stephan - Wat wilt gij, Mijnheer, als het wel is, 't is wel... *(met trotsheid)*.
- Herman - Dit is net.
- Stephan - En, Mijnheer's schoen... *(Hij haalt ze)*.
- Herman - *(ter zijde)* – 'k geloof dat 't beter gaat: hij is beleefder...
(Stephan de schoen aanbrenghende).
- Herman - Ja, breng de beste.
- Stephan - Zij zullen aan uw voeten lijk een handschoe gaan.
- Herman - Laat ze mij zien *(hij bekijkt ze)*. 'k wil ze zelf aandoen.
- Stephan - Doet gij toch Mijnheer, 't zijn geen nieuwe meer.
- Herman - 'k weet het *(hij doet ze aan, en gaat met die schoen)*.
- Stephan - Waarom kijkt gij ?
- Herman - 't is om te zien of ze wel kuisch zijn.
- Stephan - Assan 't zelve: Mijnheer peist dat 'k niet doe of niet wel doe... Nu, uw schoen gaan lijk handschoen.
(Stephan over de schoen van Mijnheer gebogen.)
- Herman - Ze zijn wel voor mij gemaakt geweest.
- Stephan - Mijnheer mag zijn hooge hoed en zijn ware handschoen niet vergeten.
- Herman - Nu, 'k ben gereed. Daar gaan wij. Ziet hoe laat 't is, om te weten hoe lang wij op den weg zullen zijn.

- Stephan - 't is juist negen. Moet Mijnheer zijn kerk-boek niet mede nemen om de mis te volgen?
- Herman - Neen'k, neen'k, 'k zijn er maar om d'offerande en in het uitgaan van de kerk om den hand aan de familie te geven.
- Stephan - Lijk gewoonte.
- Herman - Ja.

DERDE TOONEEL

(Mijnheer Herman, zijn knecht, en de briefdrager)

- Herman - *(nog niet aangekleed gaat zien door de glazen venster. Hij schijnt zenuwachtig lijk iemand die onverduldig entwat verwacht.)*
Zeven op 't horlogie. 't is waar, ze gaat te voren, 't zijn niettemin dagen waar hij daar al is... *(Hij gaat en keert. Hij ziet door het venster)*. Nog niet. *(Hij stompt met de voeten)*. Ach! de posterij, wacht daar achter. 't Duurt even zoo lang of een leeren broek. Hij is zeker met een pinte te drinken: hij doet dat dikwijls. Kijk een keer hoe die keelontstekers de goede menschen daarmede knijzen...
(Op de deur). Pan, pan, pan. *(Aan de bel een trek)*. Klank! klank! klank!
- Herman - Hij is daar. 't is niet voor tijden... en misschien is 't hij? Stephan, Stephan, ... 'k ga zelf gaan.... Wacht achter zulke luiaards. *(Hij trekt de deur open)*.
- Briefdrager - Mijnheer's gazetten, brieven, kaarten...
- Herman - Gij zijt vandaag een beetje ten achteren: zijn er dan vele nieuws t'huis te dragen?
- Briefdrager - Ach! Mijnheer, meer of glazen te drinken.
- Herman - 'k zou 't wel geloven, gij zoudt welhaast u dronken drinken. Weet gij geen nieuws?
- Briefdrager - Ik heb nouwer van hooren spreken: 'k moet zeer doen: 't zijn zoo vele nieuws t'huis te dragen, meer of glazen te drinken. Ik heb den tijd om een gazet te lezen nog niet gehad.
- Herman - Wat zegt men van uw kant, in de stad? Spreekt men niet van de begraving van gister?
- Briefdrager - Ik heb horen zeggen dat er veel volk was, dat er twee offeranden geweest zijn...
- Herman *zienlijk verheugd* – Vele groote heeren?...
- Briefdrager - Och, nog al vele...
- Herman - Spreekt men niet van de tegenwoordigheid van heeren van alhier?
- Briefdrager - En waarom niet? Hoe verder dat de mensch woont en hoe grooter hij is, hoe meer men daarvan moet spreken.

- Herman - Gij verstaat wel de zaken, gij verdient een glas.
- Briefdrager - 't is goed op de baan.
- Herman - Stephan, Stephan, Stephan, kom zeere beneden.
- Stephan - 'k kom, 'k ben op voet.
- Briefdrager - 't is lijk ik.
- Herman - Hij komt maar van op te staan... en gij, 't is al lang dat gij zijt op de been.
- Briefdrager - 't is daarom dat wij in onzen stiel zoo dikwijls dorst hebben.
- Herman - En ook omdat gij veel moet klappen. Ach, 'k zijn verheugd dat gij vele nieuws weet van de begraving.
- Briefdrager - Vele nieuws is 't woord niet.
- Herman - Nu dat er daar veel volk was, bijzonder vele groote heeren...
- Briefdrager - Ja 't was nog a veel ...
- Stephan *binnen komende al zich kleeden.* – 'k wist niet juist hoe laat het was. (*Aan den briefdrager*), Zijt gij nu al hier? Gij zijt wel vroeg op gestaan.
- Briefdrager - Ik sta gewoonlijk vroeg op: de dienst is daar...
- Stephan - Gij moet wel vermoeid zijn alle dage.
- Briefdrager - Dat is een gewoonte. Boven dien 'k slaap zonder wakker te komen: 'k ontwaak niet van den heelen nacht.
- Stephan - Ach. 'k zou willen heele nachten mogen slapen, maar 's avonds het werk duurt hier zoo lang dat 'k daar op niet moet peizen.
- Herman - Nog een keer is hij op 't werk dat hij te lastig en te langdurig vindt. Dat belet hem van den heelen nacht een oog toe te doen. 't schijnt mij dat men beter moet slapen als men wel vermoeid is...
- Stephan - Dat en nog wat anders...
- Herman - Wat anders?
- Stephan *aan den briefdrager* – Mijnheer heeft de koorts en dat maakt mij ongerust.
- Herman - Ik ... de koorts?
- Stephan - Zeker.
- Briefdrager - Ik wist niet dat mijnheer ziek en onpasselijk was: heeft hij lijk ik heel den nacht de koude beving gehad?
- Herman - Ik, ziek nu?
- Stephan - Neen, koortsig.

- Briefdrager - En wat voor koortsen zijn dat? Zijn 't de Spaanse? Zijn 't 't d'alle-dagsche koortsen? Zijn 't d'andre-dagsche koortsen? Zijn 't de heete-koortsen? Zijn 't opgaande of afgaande koortsen? Zijn 't aanhoudende koortsen? Zijn 't rotte koortsen? Zijn 't roode koortsen? Is 't geen influenza?
- Stephan - Nee 't, neen 't (*zegt hij aan elke vraag*).
- Briefdrager - Maar wat voor koortsen zijn 't?
- Stephan - Wonderlijke! (*Herman kijkt verbaasd; de Briefdrager bespiedt hem*).
- Stephan - Ja, Mijnheer is koortsig en 't is gij die zijn geneesheer kunt zijn.
- Briefdrager - Ik nu, een Briefdrager, een heer, 't zou voor zeker een heer zonder troef. Gij doet me lachen.
- Stephan - Ja.
- Herman - Dat spijt me zeere.
- Stephan - Wat? dat gij eenen geneesheer gevonden hebt? (*Stephan lachende*).
- Herman - Zwijg, en lach niet met uw eigen reden.
- Briefdrager - Ik ga weg. (*Hij wil voort gaan: Stephan houdt hem in*).
- Stephan - Mijnheer moet niet gram worden.
- Herman - Zwijg.
- Stephan - Mijnheer weet geerne nieuws.
- Briefdrager - Ik weet dat.
- Herman - (*aan Stephan die wil klappen*). Zwijg.
(*Herman bezielt zijn hand voor den mond van Stephan te stellen: deze trekt zich weg*).
- Stephan - Mijnheer mag dat niet doen: Hij zou moeten een tweeden geneesheer halen, en mijn versmachting zou erger zijn dan uwe nieuwsgierigheid.
- Briefdrager - Is dat de ziekte van Mijnheer?
- Stephan - Gij hebt het juist geraden, (*hij lacht kaken breed*). 'k Ben zeer blijde voor u en voor Mijnheer.
- Stephan *de gazet in zijn handen nemende* – Maar wien zie 'k daar op?
- Herman *geheel verbaasd* – Van onze parochie?
- Stephan - Ja van onze parochie, Mijnheer Joannes Koornhuys.
- Herman *geheel verwonderd* - Joannes Koornhuys.
- Stephan - Ja, Joannes Koornhuys.

- Herman - Maar wie toch heeft dezen naam aan den drukker gezonden! Die mensch is dood.
- Stephan - En begraven?
- Herman - Zeker. Hij was de eigenaar van dit huis, maar 't is lang geleden.
- Stephan *lachende* – 't is nu nog 't schoonste, de dooden zijn verrezen op dien dienst, en 't is gij, Mijnheer, gij mijn Meester die dat mirakel door uw tegenwoordigheid gedaan hebt. 'k versta nu: niet konde u meer verheffen. Proficiat.